

Ekstraforplejning til sin Mand. Men jeg synes, at det var rimeligt, at de Personer, der dømmes til at tages i Forvaring af det offentlige, og som ere sindssyge, men som paa Grund af, at der ikke er Sindssygeanstalter nok, maa anbringes paa Straffeanstalter, fik en Forplejning, som svarer til den, der faas paa vore Sindssygeanstalter. Hvorfor skal dette Forhold nu gaa ud over denne Kvinde? Nu er dette tilfældigvis kommet til min Kundskab, men der kan være mange andre Tilfælde, og jeg skal derfor rette den Henvendelse til den højtærede Justitsminister, at han har sin Opmærksomhed henledt paa disse Forhold og for øvrigt, saa hurtigt ske kan, vil træffe Foranstaltninger til at fjerne vore sindssyge og abnorme fra Straffeanstalterne. Kriminalistforeningen havde forleden Aften et Møde i København, hvor netop Spørgsmaalet om abnorme og degenererede Børn stod paa Dagsordenen. Man havde udelukkende sin Opmærksomhed henvendt paa Børnehjemmene og Opdragelsesanstalterne, men der var ogsaa god Grund til at være opmærksom paa Straffeanstalterne og at faa virkelig kyndige Udtalelser om, hvor stort et Antal af sindssyge der findes paa vore Straffeanstalter.

I nær Berøring med Spørgsmaalet om Tilstanden i vore Fængsler staar Spørgsmaalet om Forholdene paa vore Sindssygeanstalter, et Spørgsmaal, der jo er blevet aktuelt i den sidste Tid ved de Oplysninger, som ere fremkomne vedrørende Forholdene paa Viborg og Middelfart Sindssygeanstalter. Det er nu egentlig rent tilfældigt, at det er blevet Middelfart Sindssygeanstalt, som er kommen til at staa i den offentlige Mening som en af de daarligste Sindssygeanstalter; den er det i Virkeligheden slet ikke, saa vidt i alt Fald jeg har været i Stand til at skønne. Den tidligere Overlæge paa Middelfart Sindssygeanstalt, Lange, var indenfor Fagkredse anset for at være en endog særlig fremragende Mand, men han var tillige meget afholdt af Opsynet og i Virkeligheden ogsaa af Patienterne. Det var en ualmindelig fremragende Mand paa dette specielle Omraade, og hans tidlige Død kan kun beklages af alle dem, der interessere sig for vort Sindssygevesen. Den nuværende Overlæge, Hr. Helweg, er utvivlsomt en ikke mindst for Opsynet stærkt interesseret Mand, men det er jo saa, at hvor dygtige, hvor venligsindede end Overlægerne paa vore Sindssygeanstalter ere: de magte ikke med det økonomiske Grund-

lag, der gælder for vore Sindssygeanstalter, at tilvejebringe fuldt betryggende Forhold, hvad Opsynet angaar. Den Klage, der maa frembæres vedrørende Behandlingen af de sindssyge, kan og maa ikke indskrænke sig til at angribe og kritisere det enkelte Opsyn. Dette er nødvendigt for at henlede Opmærksomheden paa Forholdene og komme de særlig raa og ukvalificerede Personer til Livs, faa dem bort fra Anstalterne. Men Hovedopmærksomheden maa være henvendt paa selve det Grundlag, hvorpaa vort Sindssygevesen hviler, og navnlig paa den økonomiske Ordning. Det er saare let at anklage den enkelte Opsynsmand for raa og ubehersket Optræden overfor de enkelte Patienter, men man maa vel erindre, hvilken vanskelig Gerning det er, hvor urimelige og raa Patienterne til Tider kunne være, og man maa ganske særlig tage i Betragtning, at de Arbejdsvilkaar, Opsynet har, ere af den Beskaffenhed, at det ikke kan undre, at det til Tider bliver ubehersket og pirreligt. Det er alt for lang en Arbejdstid, der bydes Opsynet, og det er en af de første alvorlige Anker, der maa rettes mod vort Sindssygevesen, at det byder de Mænd og Kvinder, som daglig ere beskæftigede med Opsynet og Plejegeringen, ganske urimelige Arbejdsvilkaar. Ingen privat Arbejdsgiver i By eller paa Land vil byde sit Personale saa slette Arbejdsvilkaar, som man byder Opsynet paa Sindssygeanstalterne. Man vil derfor ogsaa med nogen Grund kunne spørge, hvorfor der er saa mange Mænd og Kvinder, der søge til disse Anstalter. Ja, det gøre de, fordi de synes, at der er Chancer for at naa en mere selvstændig Stilling senere; naar de komme paa en saadan Anstalt som Opsyn, kunne de avancere og derfra komme ind i andre offentlige Stillinger.

Men navnlig i de senere Aar er det ogsaa blevet klart, at det er meget daarlige Personer, der søge til Anstalterne som Opsyn, og at man ikke en Gang kan faa Raad og Lejlighed til at vrage, fordi man maa tage den første den bedste, der melder sig. Jeg konstaterer som Resultat ikke alene af mine egne Erfaringer, men ogsaa andres, sikkert ogsaa andre ærede Medlemmers af dette Ting, at der intet er til Hinder for, at en Tjenestekarl eller en Person, som Lørdag Aften har været ude at svire og været i Slagsmaal, som har været anbragt i Detentionslokalet paa en eller anden Politistation, som Dagen efter melder sig til Tjeneste i en Arbejdsplads, men som bliver afskediget og jaget bort